

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1361/2023
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Саша Сремчевић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за електропривреду Србије, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1954/2021 од 28.10.2022. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1954/2021 од 28.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 86/19 од 24.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд туженог обавезе да му на име накнаде штете исплати износ од 615.000.000,00 динара и то: губитак измакле користи из радног односа у износу од 350.000.000,00 динара; за претрпљене физичке и психичке болове у износу од 58.000.000,00 динара; за претрпљени страх у износу од 23.800.000,00 динара; за губитак на квалитету бољег живота у износу од 59.000.000,00 динара и за губитак будуће пензије у износу од 125.000.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.750,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 1954/2021 од 28.10.2022. године, потврдио пресуду Вишег суда у Београду П1 86/19 од 24.02.2021. године, а жалбу тужиоца одбио као неосновану.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а тужилац у ревизији не указује на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на радном месту "...-..." тако што је радни однос засновао 08.04.1982. године, а старосну пензију је остварио 28.12.2019. године. Радни век, од заснивања радног односа до 17.12.2015. године, провео је на радном месту "...-...", а од тада је анексом уговора о раду премештен да обавља послове радног места "...". У току радног односа у његов досије уписана је шифра "...", а тужилац је више пута дисциплински кажњаван и то: 1983. године, јер је спавао на радном месту; 1984. године јер је неоправдано изостао са посла, чиме је објекат у ... остао необезбеђен 12 сати (тежа повреда радне обавезе); 1985. године неоправдано изостао са посла; 1986. године такође неоправдано изостао са посла; 1989. године каснио 1,5 сати и пореметио смену, а истовремено напустио радно место два сата пре истека времена. Тужилац је од стране Дома здравља ... упућен на процену радне способности, па је од стране психолога упућен на вештачење са налогом да више не обавља послове "...", с обзиром на његово здравствено стање. Тужилац је тужбу суду поднео ради накнаде штете због повреде права личности, јер му тужени није омогућио да ради на радном месту у складу са његовом стручном спремом, имајући у виду да је у току рада завршио најпре вишу... школу, а затим и ... факултет 2004. године, те да је уписао и Факултет ..., који није завршио. Тужилац сматра да би са већом платом завршио докторат из економије и могао да отвори агенцију, да даје савете, да пише студије за неке послове, али да је његово напредовање „некоме сметало“. Физичке и психичке болове је трпео, јер је био принуђен да ради без пиштоља у ноћној смени у време бомбардовања, па је доживео напетост и стрес. Штета се огледа у губитку квалитета бољег живота, јер је његова плата била 40.000,00 динара, а могао је да има плату од 150.000,00 динара, при чему такође има губитак у будућој пензији, пошто је његова садашња пензија 40.000,00 динара, а сматра да је могао да има пензију од 120.000,00 динара. У погледу штете која је предмет ове парнице, тужилац није приложио нити предложио доказе.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили применом одредбе члана 21, 23, 24. и 60. Устава Републике Србије, у вези одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, и члана 228.-231. Закона о парничном поступку. По мишљењу нижестепених судова, тужени је поступао у складу са Уставом Републике Србије и Законом о раду и тужиоцу, за радно место на коме је радио цео радни век, обезбедио да достојанствено обавља рад, правичну накнаду за рад и правну заштиту у случају престанка радног односа, а тужилац је, уколико је сматрао да испуњава услове за друго радно место, имао могућност да, као и сва друга лица, конкурише за неко од радних места за које сматра да је квалификован, а које би му обезбедило већу зараду, а самим тим касније и већу пензију. Потписивањем анекса уговора о раду од 17.12.2015. године, тужилац се сагласио са премештајем на послове неквалификованог радника и на том радном месту остао до одласка у старосну пензију, што значи да није било незаконитог рада туженог, да би постојала његова одговорност, као послодавца. Пошто нема штетне радње туженог нема ни настале штете у виду измакле користи, а изостала је и узрочно-последична веза између радње и последице, па је због тога тужбени захтев тужиоца, по мишљењу нижестепених судова, неоснован. За нематеријалну штету на име

претрпљених физичких болова и претрпљених психичких болова и страха тужилац није предложио нити приложио доказе, нити је доказао да му је неком радњом туженог причињена нематеријална штета, па су нижестепени судови закључили да је и тај тужиочев захтев неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 60. Устава Републике Србије, прописано је да се јемчи право на рад у складу са законом. Свако има право на слободан избор рада. Свима су, под једнаким условима, доступна сва радна места. Свако има право на постојање достојанства своје личности на раду, безбедне и здраве услове рада, потребну заштиту на раду, ограничено радно време, дневни и недељни одмор, плаћени годишњи одмор, правичну накнаду за рад и на правну заштиту за случај престанка радног односа. Нико се тих права не може одрећи.

Проузроковање штете је прописано одредбом члана 154. став 1. Закона о облигационим односима тако што ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице (став1.).

Незаконит рад је поступање противно закону, другом пропису или општем акту, односно пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени. Неправилан рад постоји када државни орган или јавна служба не поступа у складу са појмом вршења уобичајене и добре службе.

У конкретном случају, тужилац који тврди да му је тужени проузроковао нематеријалну и материјалну штету је био дужан да ту чињеницу и докаже на основу одредбе члана 228.-231. Закона о парничном поступку, а није тако поступио. С тим у вези, наводима његове ревизије о погрешној примени материјалног права уствари се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог због ког ревизија може да се изјави, на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић